Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1941 | Ausgegeben zu Krakau, den 24. März 1941
Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 24 marca 1941 r. | Nr. 22

Inhalt / Treść

Tag dzień		Seite strona
16. 3. 41	Verordnung über die Gewährung von Kurzarbeiterunterstützung	103
	Rozporządzenie o udzielaniu zasiłku na wypadek pracy krótkotrwałej	103
10. 3. 41	Anordnung Nr. 11 des Leiters der Abteilung Devisen in der Regierung des Generalgouvernements	106
	Zarządzenie Nr. 11 Kierownika Wydziału Dewiz w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa	106
15. 3. 41	Anordnung Nr. 12 des Leiters der Abteilung Devisen in der Regierung des Generalgouvernements	107
	Zarządzenie Nr. 12 Kierownika Wydziału Dewiz w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa	107

Verordnung

über die Gewährung von Kurzarbeiter-unterstützung.

Vom 16. März 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Kurzarbeiterunterstützung kann bis auf weiteres in allen gewerblichen Betrieben einschliesslich der öffentlichen gewerblichen Betriebe gewährt werden, in denen regelmässig mindestens 15 Arbeiter (einschliesslich gewerblicher Lehrlinge) beschäftigt sind.

(2) Ausgenommen sind reine Handelsbetriebe, die Betriebe der Land- und Forstwirtschaft, der Binnenfischerei einschliesslich der Teichwirtschaft und der Binnenschiffahrt.

§ 2

Kurzarbeiterunterstützung erhalten die Arbeiter des Betriebes, die dort nicht nur vorübergehend und nicht nur geringfügig beschäftigt sind.

§ 3

Kurzarbeiterunterstützung wird gewährt, wenn

1. der Kurzarbeiter in der Doppelwoche mindestens acht Arbeitsstunden oder mindestens eine Arbeitsschicht im Betriebe beschäftigt wird;

Rozporządzenie

o udzielaniu zasiłku na wypadek pracy krótkotrwałej.

Z dnia 16 marca 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Zasiłek na wypadek pracy krótkotrwałej może być udzielany aż do odwołania we wszystkich przedsiębiorstwach przemysłowych łącznie z publicznymi przedsiębiorstwami przemysłowymi, w których jest zatrudnionych regularnie co najmniej 15 robotników (wraz z terminatorami przemysłowymi).

(2) Wyłączone są przedsiębiorstwa czysto handlowe, przedsiębiorstwa gospodarki rolnej i leśnej, rybołówstwa śródlądowego łącznie z gospodarstwem stawowym oraz żeglugą śródlądową.

§ 2

Zasiłek na wypadek pracy krótkotrwałej otrzymują robotnicy przedsiębiorstwa, którzy zatrudnieni są w nim nie tylko przejściowo i nie tylko małoznacznie.

§ 3

Zasiłku na wypadek pracy krótkotrwałej udziela się, jeżeli

1. robotnik zajęty jest w przedsiębiorstwie pracą krótkotrwałą co najmniej 8 godzinną w tygodniu podwójnym lub co najmniej podczas jednej zmiany;

2. der Arbeitsausfall auf Arbeitsmangel beruht und
3. das Arbeitsentgelt infolge des Arbeitsausfalls verringert ist.

§ 4

(1) Kurzarbeiterunterstützung wird den Kurzarbeitern gewährt, die in der Doppelwoche wegen Arbeitsmangels weniger als 80 Arbeitsstunden im Betriebe beschäftigt werden.

(2) Arbeitsstunden, die an einem Wochenfeiertag ausfallen, gelten in dieser Doppelwoche als wegen Arbeitsmangels ausgefallen, wenn der Kurzarbeiter in der ihr unmittelbar vorausgegangenen Doppelwoche infolge Arbeitsmangels weniger als 80 Arbeitsstunden in dem Betriebe beschäftigt war.

§ 5

(1) Als Kurzarbeiterunterstützung werden für die Doppelwoche 50 v. H. des Betrages gezahlt, um den das tatsächlich erzielte Arbeitsentgelt geringer ist als dasjenige, das der Kurzarbeiter in 80 Arbeitsstunden verdient hätte, wenn die Arbeitszeit im Betriebe nicht verkürzt wäre.

(2) Gewährt der Kurzarbeiter Angehörigen Unterhalt, denen gegenüber er rechtlich oder sittlich unterhaltspflichtig ist (zuschlagsberechtigte Angehörige), so wird die Kurzarbeiterunterstützung für jeden derselben — höchstens jedoch bis zu 5 Angehörigen — um 10 v. H. des im Abs. 1 bezeichneten Unterschiedsbetrages erhöht, bis das volle Arbeitsentgelt für die Arbeitszeit von 80 Arbeitsstunden in der Doppelwoche erreicht ist. Geringfügige und vorübergehende Leistungen des Kurzarbeiters zugunsten von Angehörigen gelten nicht als Gewährung von Unterhalt.

(3) Die Kurzarbeiterunterstützung darf nicht höher sein als die Arbeitslosenhilfe, die der Kurzarbeiter erhalten würde, wenn er arbeitslos wäre. Für die Berechnung der Höhe der Arbeitslosenhilfe werden folgende Pauschsätze zugrunde gelegt:

1. für einen Kurzarbeiter ohne zuschlagsberechtigte Angehörige 22,— Zloty (bei deutschen Volkszugehörigen 30,— Zloty) in der Doppelwoche;
2. Zuschlag für jeden zuschlagsberechtigten Angehörigen 7,— Zloty (bei deutschen Volkszugehörigen 10,— Zloty) in der Doppelwoche.

§ 6

Kurzarbeiterunterstützung wird nicht gewährt, soweit der Kurzarbeiter in den ausgefallenen Arbeitsstunden andere entgeltliche Arbeit verrichtet. Sie ist zu versagen oder zu entziehen, wenn dem Kurzarbeiter vom Arbeitsamt eine andere zumutbare Arbeit zugewiesen wird.

§ 7

(1) Für die Gewährung der Kurzarbeiterunterstützung ist der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Arbeitsamt — zuständig, in dessem Bezirk der Betrieb liegt.

(2) Voraussetzung für die Gewährung der Kurzarbeiterunterstützung ist eine Anzeige des Arbeitgebers, dass in dem Betriebe oder in einer Abteilung des Betriebs die Mehrheit der Arbeiter wegen Arbeitsmangels weniger als 80 Arbeitsstunden in der Doppelwoche arbeitet und dass

2. zastój w pracy (Arbeitsausfall) polega na braku pracy oraz
3. wynagrodzenie za pracę z powodu zastoju w pracy zostało obniżone.

§ 4

(1) Zasiłku na wypadek pracy krótkotrwałej udziela się robotnikom, którzy w tygodniu podwójnym z powodu braku pracy zatrudnieni są w przedsiębiorstwie krócej niż 80 godzin pracy.

(2) Godziny pracy, które odpadają w dniu świątecznym w tygodniu, uważa się w tygodniu podwójnym za odpadłe z powodu braku pracy, o ile robotnik w bezpośrednio poprzednim tygodniu podwójnym z powodu braku pracy zatrudniony był w przedsiębiorstwie krócej niż 80 godzin pracy.

§ 5

(1) Jako zasiłek na wypadek pracy krótkotrwałej wypłaca się za tydzień podwójny 50% kwoty, o którą faktycznie uzyskane wynagrodzenie za pracę niższe jest od tego, które robotnik w 80 godzinach pracy byłby zarobił, gdyby czas pracy w przedsiębiorstwie nie został skrócony.

(2) Jeżeli robotnik zajęty pracą krótkotrwałą utrzymuje krewnych, wobec których prawnie albo moralnie jest zobowiązany do utrzymania (krewni uprawnieni do dodatków), podwyższa się zasiłek na wypadek pracy krótkotrwałej dla każdego z nich — najwyżej jednak dla 5 krewnych — o 10% określonej w ust. 1 kwoty dyferencyjnej, aż zostanie osiągnięte pełne wynagrodzenie za pracę za 80 godzin pracy w tygodniu podwójnym. Małoznaczne i przejściowe świadczenia robotnika zajętego pracą krótkotrwałą na rzecz krewnych nie uważa się za udzielanie utrzymania.

(3) Zasiłek na wypadek pracy krótkotrwałej nie może być wyższy niż zapomoga dla bezrobotnych, którąby otrzymywał robotnik zajęty pracą krótkotrwałą, gdyby był bezrobotnym. Dla obliczenia wysokości zapomogi dla bezrobotnych ustanawia się następujące ryczałtowe stawki podstawowe:

1. dla robotnika zajętego pracą krótkotrwałą bez krewnych uprawnionych do dodatków 22,— złotych (dla przynależnych do Narodu Niemieckiego 30,— złotych) w tygodniu podwójnym;
2. dodatek dla każdego krewnego, uprawnionego do dodatku, 7,— złotych (dla przynależnych do Narodu Niemieckiego 10,— złotych) w tygodniu podwójnym.

§ 6

Zasiłku na wypadek pracy krótkotrwałej nie udziela się, jeżeli robotnik zajęty pracą krótkotrwałą w odpadających godzinach pracy wykonuje inną płatną pracę. Należy go odmówić albo odebrać, jeżeli robotnikowi zajętemu pracą krótkotrwałą z Urzędu Pracy przydzielona zostanie inna praca, której od niego wymagać można.

§ 7

(1) Do udzielania zasiłku na wypadek pracy krótkotrwałej, właściwy jest Starosta Powiatowy (Miejski) — Urząd Pracy —, w którego obwodzie leży przedsiębiorstwo.

(2) Założeniem do udzielenia zasiłku na wypadek pracy krótkotrwałej jest doniesienie pracodawcy, że w przedsiębiorstwie lub w jednym z oddziałów przedsiębiorstwa większość robotników z powodu braku pracy pracuje krócej niż 80 godzin pracy w tygodniu podwójnym i że taki zastój w pracy

dieser Arbeitsausfall tatsächlich in der Doppelwoche eintritt, für die er angezeigt ist. Der Arbeitgeber hat in der Anzeige den Tag zu bezeichnen, mit dem die Doppelwoche zu laufen beginnt. Solange Arbeitern des Betriebes Kurzarbeiterunterstützung gezahlt wird, ist keine neue Anzeige für die Gewährung der Unterstützung in der folgenden Doppelwoche erforderlich. Die Unterstützung beginnt frühestens in der Doppelwoche, in der die Anzeige dem Arbeitsamt erstattet ist.

(3) Der Arbeitgeber hat die Höhe der Kurzarbeiterunterstützung auf Verlangen des Kreishauptmanns (Stadthauptmanns) — Arbeitsamts — auf seine Kosten zu errechnen und auszuzahlen. Er ist verpflichtet, die Angaben des Kurzarbeiters hierzu nachzuprüfen.

(4) Der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Arbeitsamt — kann anordnen, dass sich der Kurzarbeiter an freien Arbeitstagen beim Arbeitsamt zu melden hat.

(5) Die Kurzarbeiterunterstützung wird jeweils für eine Doppelwoche gezahlt.

§ 8

(1) Der Arbeitgeber hat dem Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Arbeitsamt — die Voraussetzungen für die Gewährung von Kurzarbeiterunterstützung nachzuweisen.

(2) Der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Arbeitsamt — kann die zur Durchführung der Kurzarbeiterunterstützung notwendigen Ermittlungen anstellen, insbesondere kann er durch Beauftragte Einsicht in die Lohnbücher nehmen und Betriebskontrollen durchführen.

(3) Alle Behörden und Organe der Versicherungsträger sind innerhalb ihrer Zuständigkeit verpflichtet, den im Vollzuge dieser Verordnung an sie gerichteten Ansuchen des Kreishauptmanns (Stadthauptmanns) — Arbeitsamts — zu entsprechen. Privatpersonen haben die zur Durchführung des Verfahrens erforderlichen Auskünfte zu erteilen.

§ 9

(1) Gegen Entscheidungen des Kreishauptmanns (Stadthauptmanns) — Arbeitsamts — im Unterstützungsverfahren ist die Beschwerde im Verwaltungswege gegeben. Wird sie nicht innerhalb von zwei Wochen nach Bekanntgabe der Entscheidung beim Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Arbeitsamt —, der den Bescheid erteilt hat, eingelegt, so kann sie ohne Prüfung der Sache zurückgewiesen werden.

(2) Die Beschwerde bewirkt keinen Aufschub. Über die Beschwerde entscheidet, soweit ihr der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Arbeitsamt — nicht abhilft, der Distriktschef endgültig.

§ 10

Personen, die gegen die zur ordnungsmässigen Durchführung der Verordnung erlassenen Verfügungen verstossen, kann der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Arbeitsamt — für jeden einzelnen Fall der Zuwiderhandlung in eine Ordnungsstrafe bis zu 200,— Zloty nehmen. Die Ordnungsstrafe kann durch Abzüge von der Kurzarbeiterunterstützung oder gegebenenfalls von der Arbeitslosenhilfe einbehalten werden. Soweit dies nicht geschieht, wird sie wie eine Gemeindeabgabe beigetrieben.

miał istotnie miejsce w tym tygodniu podwójnym, na który został zgłoszony. Pracodawca winien w doniesieniu oznaczyć dzień, od którego tydzień podwójny zaczyna biec. Jak długo robotnikom przedsiębiorstwa wypłaca się zasiłek na wypadek pracy krótkotrwałej, nie wymaga się żadnego nowego doniesienia o udzielenie zasiłku na następny tydzień podwójny. Zasiłek rozpoczyna się najwcześniej w tym tygodniu podwójnym, w którym zostało złożone doniesienie do Urzędu Pracy.

(3) Pracodawca winien na żądanie Starosty Powiatowego (Miejskiego) — Urzędu Pracy — na własny koszt wysokość zasiłku na wypadek pracy krótkotrwałej obliczyć i wypłacić. Jest on obowiązany do zbadania odnośnych zapodań robotnika, zajętego pracą krótkotrwałą.

(4) Starosta Powiatowy (Miejski) — Urząd Pracy — może zarządzić, by robotnik zajęty pracą krótkotrwałą zgłaszał się w dniach wolnych od pracy w Urzędzie Pracy.

(5) Zasiłek na wypadek pracy krótkotrwałej wypłaca się każdorazowo za tydzień podwójny.

§ 8

(1) Pracodawca winien Staroście Powiatowemu (Miejskiemu) — Urzędowi Pracy — wykazać istnienie założeń do udzielenia zasiłku na wypadek pracy krótkotrwałej.

(2) Starosta Powiatowy (Miejski) — Urząd Pracy — może wdrożyć dochodzenia, konieczne dla przeprowadzenia zasiłku na wypadek pracy krótkotrwałej, w szczególności może on przez pełnomocników wglądnąć do książki płac i przeprowadzić kontrolę przedsiębiorstwa.

(3) Wszystkie władze i organy zakładów ubezpieczeń są w ramach swych właściwości obowiązane do zadośćuczynienia skierowanym do nich w wykonaniu niniejszego rozporządzenia wezwaniom Starosty Powiatowego (Miejskiego) — Urzędu Pracy. Osoby prywatne winny udzielać informacyj, wymaganych dla wykonania postępowania.

§ 9

(1) Przeciw rozstrzygnięciom Starosty Powiatowego (Miejskiego) — Urzędu Pracy — w postępowaniu zasiłkowym przysługuje zażalenie w drodze administracyjnej. Jeżeli nie zostanie ono złożone w przeciągu dwóch tygodni po podaniu do wiadomości rozstrzygnięcia do Starosty Powiatowego (Miejskiego) — Urzędu Pracy —, który wydał orzeczenie, może być odrzucone bez badania sprawy.

(2) Zażalenie nie ma skutku odraczającego. O zażaleniu rozstrzyga, o ile je nie załatwi Starosta Powiatowy (Miejski) — Urząd Pracy —, Szef Okręgu ostatecznie.

§ 10

Na osoby, które wykraczają przeciw zarządzeniom, wydanym w celu prawidłowego wykonania rozporządzenia niniejszego, może Starosta Powiatowy (Miejski) — Urząd Pracy — za każdy poszczególny wypadek wykroczenia nałożyć karę porządkową do 200,— złotych. Kara porządkowa może być zatrzymana przez potrącenie z zasiłku na wypadek pracy krótkotrwałej lub w danym razie z zapomogi dla bezrobotnych. O ile to nie ma miejsca, zostaje ona ściągnięta jak danina gminna.

§ 11

(1) Personen, die die für Gewährung der Kurzarbeiterunterstützung erforderlichen Angaben falsch oder unvollständig machen, werden, sofern nicht nach anderen Vorschriften höhere Strafen verwirkt sind, mit Gefängnis bis zu einem Jahr bestraft.

(2) Wer die Tat fahrlässig begeht, kann mit Gefängnis bis zu drei Monaten oder mit Geldstrafe bestraft werden.

§ 12

(1) Wer vorsätzlich eine Auskunft, zu deren Erstattung er nach § 8 verpflichtet ist, falsch oder unvollständig erteilt, wird, sofern nicht nach anderen Vorschriften höhere Strafen verwirkt sind, mit Gefängnis bis zu sechs Monaten und mit Geldstrafe oder mit einer dieser Strafen bestraft.

(2) Wer die Tat fahrlässig begeht, wird mit Geldstrafe bestraft.

§ 13

(1) Diese Verordnung tritt mit dem Tage ihrer Verkundung in Kraft.

(2) Gleichzeitig tritt ausser Kraft Art. 3 des Gesetzes über die Arbeitslosenversicherung vom 18. Juli 1924 in der Fassung der Bekanntmachung vom 24. Juni 1932 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 58 Pos. 555) mit den Änderungen nach der Verordnung vom 24. Oktober 1934 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 94 Pos. 849).

Krakau, den 16. März 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

§ 11

(1) Osoby, które dane, wymagane do udzielenia zasiłku na wypadek pracy krótkotrwałej, podają fałszywie lub niewyczerpująco, karane będą więzieniem do jednego roku, o ile według innych przepisów nie są przewidziane kary wyższe.

(2) Kto popełnia czyn z niedbalstwa, może być karany więzieniem do trzech miesięcy lub grzywną.

§ 12

(1) Kto rozmyślnie udziela informacji, do złożenia której obowiązany jest w myśl § 8, fałszywie lub niecałkowicie, karany będzie więzieniem do sześciu miesięcy i grzywną lub jedną z tych kar, o ile według innych przepisów nie są przewidziane kary wyższe.

(2) Kto czyn popełnia z niedbalstwa, karany będzie grzywną.

§ 13

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Równocześnie traci moc obowiązującą art. 3 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia z dnia 18 lipca 1924 r. w brzmieniu obwieszczenia z dnia 24 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 555) wraz ze zmianami według rozporządzenia z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 849).

Krakau (Kraków), dnia 16 marca 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Anordnung Nr. 11

des Leiters der Abteilung Devisen in der Regierung des Generalgouvernements.

Vom 10. März 1941.

Betrifft: **Devisenrechtliche Stellung der im Generalgouvernement beruflich tätigen Reichsangehörigen.**

Im Generalgouvernement beruflich tätige Reichsangehörige, die ihren Wohnsitz oder gewöhnlichen Aufenthalt im Gebiete des Generalgouvernements genommen haben und demnach auf Grund der Bestimmungen der Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 15. November 1939 (VBlGG. S. 44) Deviseninländer des Generalgouvernements geworden sind, werden mit Rücksicht auf die vorliegenden besonderen Verhältnisse hinsichtlich ihres gesamten im Reiche befindlichen Vermögens gemäss den Bestimmungen des Runderlasses Nr. 7/41 D. St. des Herrn Reichswirtschaftsministers vom 14. Januar 1941 auch im Reiche devisenrechtlich uneingeschränkt wie Inländer im Sinne der reichsdeutschen Devisenbestimmungen behandelt. Um die im Generalgouvernement bestehenden Devisenbestimmungen mit den im Reich z. Z. gültigen in Einklang zu bringen, ordne ich auf Grund des § 20 der Devisenverordnung vom 15. November 1939 an:

§ 1

(1) Reichsangehörige, die Deviseninländer des Generalgouvernements sind, bedürfen zur Verfügung über ihre im Reich befindlichen Ver-

Zarządzenie Nr. 11

Kierownika Wydziału Dewiz w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa.

Z dnia 10 marca 1941 r.

Dotyczy: **dewizowo-prawnego stanowiska obywateli Rzeszy, czynnych zawodowo w Generalnym Gubernatorstwie.**

Obywatele Rzeszy, czynni zawodowo w Generalnym Gubernatorstwie, którzy na obszarze Generalnego Gubernatorstwa obrali swe miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu i skutkiem tego stali się na podstawie postanowień rozporządzenia dewizowego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 44) pod względem dewizowym krajowcami Generalnego Gubernatorstwa, traktowani będą, ze względu na panujące szczególne stosunki, odnośnie do ich całego w Rzeszy znajdującego się majątku według postanowień okólnika Nr. 7/41 D. St. Pana Ministra Gospodarki Rzeszy z dnia 14 stycznia 1941 r. również i w Rzeszy pod względem praw dewizowych bez ograniczenia, jako krajowcy w myśl postanowień dewizowych Rzeszy Niemieckiej. Celem uzgodnienia istniejących w Generalnym Gubernatorstwie postanowień dewizowych z obowiązującymi obecnie w Rzeszy, zarządzam na podstawie § 20 rozporządzenia dewizowego z dnia 15 listopada 1939 r. co następuje:

§ 1

(1) Obywatele Rzeszy, którzy pod względem dewizowym są krajowcami Generalnego Gubernatorstwa, nie potrzebują do rozporządzania swymi

mögensteile keiner Genehmigung der Devisenstelle Krakau.

(2) Hinsichtlich der Anbietungspflicht für Reichsmarkforderungen gegen im Reichsgebiet ansässige Schuldner verbleibt es bei der Regelung, die ich in Nr. 3 meiner Anordnung Nr. 3 vom 20. November 1939 (VBlGG. S. 55) getroffen habe. Die dort genannten Reichsmarkforderungen sind daher nicht anbietungspflichtig.

§ 2

(1) Reichsangehörige, die Deviseninländer des Generalgouvernements sind, unterliegen hinsichtlich der seit der Übersiedlung ins Generalgouvernement gegenüber dem ausserdeutschen Ausland erworbenen Forderungen im vollen Umfange der Anbietungspflicht des § 12 der Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 15. November 1939.

(2) Verfügungen über diese Forderungen bedürfen gemäss § 6 der Devisenverordnung vom 15. November 1939 der Genehmigung der Devisenstelle Krakau.

(3) Reichsangehörige unterliegen mit Vermögenswerten im ausserdeutschen Ausland, die ihnen im Zeitpunkt ihrer Übersiedlung in das Generalgouvernement zustanden, weiterhin den Beschränkungen der reichsdeutschen Devisenbestimmungen, insbesondere der Anbietungspflicht gegenüber der für den früheren Wohnsitz im Reichsgebiet zuständigen Reichsbankanstalt. Verfügungen über diese Vermögenswerte bedürfen der vorherigen Genehmigung der zuständigen reichsdeutschen Devisenstelle.

§ 3

Die Bestimmungen dieser Anordnung finden nur auf natürliche Personen sowie deren Ehefrauen, Familienangehörige und sonstige zur Hausgemeinschaft gehörige Reichsangehörige, wenn sie sich ebenfalls im Generalgouvernement aufhalten, dagegen nicht auf Gesellschaften, Körperschaften und Zweigniederlassungen reichsangehöriger Firmen im Generalgouvernement Anwendung.

Krakau, den 10. März 1941.

Der Leiter der Abteilung Devisen in der Regierung des Generalgouvernements
Tetzner

w Rzeszy znajdującymi się częściami majątku żadnego zezwolenia Urzędu Dewizowego Krakau (Kraków).

(2) Co do obowiązku zaofiarowania wierzytelności w markach niemieckich do dłużników, zamieszkałych na obszarze Rzeszy, pozostaje przy uregulowaniu, które powziąłem w p. 3 mego zarządzenia Nr. 3 z dnia 20 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 55). Wymienione tam wierzytelności w markach niemieckich nie podlegają zatym obowiązkowi zaofiarowania.

§ 2

(1) Obywatele Rzeszy, którzy pod względem dewizowym są krajowcami Generalnego Gubernatorstwa, podlegają odnośnie do wierzytelności, nabytych od czasu przesiedlenia się do Generalnego Gubernatorstwa, do nieniemieckiej zagranicy, w pełnej rozciągłości obowiązkowi zaofiarowania z §-u 12 rozporządzenia dewizowego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r.

(2) Dysponowanie tymi wierzytelnościami wymaga w myśl § 6 rozporządzenia dewizowego z dnia 15 listopada 1939 r. zezwolenia Urzędu Dewizowego Krakau (Kraków).

(3) Obywatele Rzeszy podlegają co do wartości majątkowych w nieniemieckiej zagranicy, które im przysługiwały w chwili ich przesiedlenia się do Generalnego Gubernatorstwa nadal ograniczeniom postanowień dewizowych Rzeszy, w szczególności zaś obowiązkowi zaofiarowania właściwemu dla poprzedniego miejsca zamieszkania na obszarze Rzeszy zakładowi Banku Rzeszy. Dysponowanie tymi wartościami majątkowymi wymaga poprzedniego zezwolenia właściwego Urzędu Dewizowego Rzeszy.

§ 3

Postanowienia niniejszego zarządzenia mają zastosowanie tylko do osób fizycznych oraz ich żon, członków rodziny i pozostałych obywateli Rzeszy, należących do wspólnoty domowej, jeżeli oni również przebywają w Generalnym Gubernatorstwie, jednak nie do znajdujących się w Generalnym Gubernatorstwie towarzystw, korporacyj oraz filij firm, mających siedzibę w Rzeszy.

Krakau (Kraków), dnia 10 marca 1941 r.

Kierownik Wydziału Dewiz w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Tetzner

Anordnung Nr. 12

des Leiters der Abteilung Devisen in der Regierung des Generalgouvernements.

Vom 15. März 1941.

Betrifft: **Protektorat Böhmen und Mähren.**

Auf Grund des § 20 der Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 15. November 1939 (VBlGG. S. 44) ordne ich an:

1. Abschnitt I Abs. 1 meiner Anordnung Nr. 1 vom 20. November 1939 (VBlGG. S. 53), betreffend Reise- und Grenzverkehr, erhält folgende Fassung:

Angehörige der Wehrmacht, der ϟϟ-Verfügungstruppe und der ϟϟ-Totenkopfverbände, Beamte, Angestellte und Arbeiter reichsdeutscher Dienststellen und von Dienst-

Zarządzenie Nr. 12

Kierownika Wydziału Dewiz w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa.

Z dnia 15 marca 1941 r.

Dotyczy: **Protektoratu Czech i Moraw.**

Na podstawie § 20 rozporządzenia dewizowego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 44) zarządzam:

1. Rozdział I ust. 1 mego zarządzenia Nr. 1 z dnia 20 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 53), dotyczącego ruchu podróżniczego i granicznego, otrzymuje następujące brzmienie:

Członkowie Wojska, ϟϟ-Verfügungstruppe i ϟϟ-Totenkopfverbände, urzędnicy, pracownicy umysłowi i fizyczni Urzędów Rzeszy Niemieckiej i Urzędów Generalnego Guberna-

stellen des Generalgouvernements, Amtsträger der NSDAP. sowie Angehörige ihrer Gliederungen und angeschlossenen Verbände, die in dienstlichem Auftrag reisen, sind berechtigt, beim Überschreiten der Grenze zwischen dem Generalgouvernement und dem Reichsgebiet (einschliesslich Protektorat Böhmen und Mähren) bis zu 600 Zloty oder 300 RM. je Grenzübertritt in beiden Richtungen mit sich zu führen.

Neben den vorgenannten Höchstbeträgen darf die Reisefreigrenze des § 7 Abs. 3 der Devisenverordnung nicht in Anspruch genommen werden.

2. a) Abs. 2 Satz 1 meiner Anordnung Nr. 3 vom 20. November 1939 (VBlGG. S. 55), betreffend Anbietungs- und Ablieferungspflicht, erhält folgende Fassung:

Mit Wirkung vom 20. November 1939 ist eine Devisengrenze zwischen dem Reichsgebiet und dem Generalgouvernement errichtet worden.

b) Abs. 3 meiner Anordnung Nr. 3 erhält folgende Fassung:

Auf Reichsmark lautende Forderungen gegen im Reichsgebiet (einschliesslich Protektorat Böhmen und Mähren) ansässige Personen und im Reichsgebiet (einschliesslich Protektorat Böhmen und Mähren) ausgestellte auf Reichsmark lautende Wertpapiere sowie Anteilscheine, die von einem nicht im Reichsgebiet (einschliesslich Protektorat Böhmen und Mähren) ansässigen Treuhänder auf Grund reichsdeutscher Wertpapiere oder Schuldscheine ausgegeben sind, bleiben bis auf weiteres von der Anbietungspflicht freigestellt; jedoch sind Verfügungen über diese Forderungen, Wertpapiere und Anteilscheine gemäss den §§ 6 und 9 der Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 15. November 1939 genehmigungspflichtig.

Krakau, den 15. März 1941.

Der Leiter der Abteilung Devisen in der Regierung des Generalgouvernements
Tetzner

torstwa, Dostojnicy NSDAP (Narodowo-Socjalistycznej Niemieckiej Partii Robotniczej), jak również członkowie jej formacyj i przyłączonych związków, podróżujący na zlecenie służbowe, upoważnieni są przy przekroczeniu granicy między Generalnym Gubernatorstwem i obszarem Rzeszy (łącznie z Protektoratem Czech i Moraw) przewozić przy każdorazowym przekraczaniu granicy w obydwu kierunkach do 600 złotych lub 300 marek niemieckich.

Obok wymienionej kwoty maksymalnej, nie wolno korzystać z wolnej kwoty w ruchu turystycznym, określonej w § 7 ust. 3 rozporządzenia dewizowego.

2. a) Ust. 2. zdanie 1 mego zarządzenia Nr. 3 z dnia 20 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 55), dotyczącego obowiązku zaofiarowania i odstąpienia, otrzymuje następujące brzmienie:

Ze skutecznością od dnia 20 listopada 1939 r. utworzono pomiędzy obszarem Rzeszy Niemieckiej i obszarem Generalnego Gubernatorstwa granicę dewizową.

b) Ust. 3 mego zarządzenia Nr. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

Opiewające na marki niemieckie wierzytelności do osób, zamieszkałych na obszarze Rzeszy Niemieckiej (łącznie z protektoratem Czech i Moraw) oraz na obszarze Rzeszy Niemieckiej (łącznie z Protektoratem Czech i Moraw) wystawione, na marki niemieckie opiewające, papiery wartościowe jak również świadectwa udziałowe, wydane przez nieosiadłego na obszarze Rzeszy Niemieckiej (łącznie z Protektoratem Czech i Moraw) powiernika na podstawie niemieckich papierów wartościowych lub skryptów dłużnych, zwolnione są aż do odwołania od obowiązku zaofiarowania, jednak dysponowanie tymi wierzytelnościami, papierami wartościowymi i świadectwami udziałowymi podlega w myśl §§ 6 i 9 rozporządzenia dewizowego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r. obowiązkowi zezwolenia.

Krakau (Kraków), dnia 15 marca 1941 r.

Kierownik Wydziału Dewiz w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Tetzner

Herausgegeben von der Abteilung Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Aussenring 46 (Regierungsgebäude). Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G.m.b H. Krakau, Poststrasse 1. Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt halbjährlich Zloty 28,80 (RM 14,40) einschliesslich Versandkosten; Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM 0.30) Die Auslieferung erfolgt für das Generalgouvernement und für das deutsche Reichsgebiet durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschliessfach 110. Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im deutschen Reichsgebiet auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text massgebend Zitierweise: VBlGG.

Wydawany przez Wydział Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau (Kraków) 20, Aussenring 46 (gmach rządowy). Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z o. r. odp., Krakau (Kraków), Poststrasse 1 Dziennik Rozporządzeń wychodzi wedle potrzeby. Prenumerata wynosi półrocznie złotych 28,80 (RM 14,40) łącznie z kosztami przesyłki; cenę pojedynczego egzemplarza oblicza się według objętości, licząc za 8 stron złotych 0,60 (RM 0,30). Wydawanie dla Generalnego Gubernatorstwa i dla obszaru Rzeszy następuje przez urząd wydawniczy Dziennika Rozporządzeń, Krakau (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110. Abonenci Generalnego Gubernatorstwa wpłacić mogą cenę prenumeraty na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 400, abonenci z obszaru Rzeszy na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41 800. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. Rozp. GG.